

ΜΠρΑθ 2343/2016

Ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής - Σύμβαση πίστωσης σε ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό - Αδυναμία δανειολήπτη - Πρόγραμμα στήριξης μικρομεσαίων επιχειρήσεων - Καταχρηστική συμπεριφορά τράπεζας -.

Κρίθηκε ότι η αδυναμία της πρώτης ανακόπτουσας να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της από την επίδικη σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού για την οποία εκδόθηκε και η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής οφείλεται στην καταχρηστική συμπεριφορά εκ μέρους της καθ' ης τράπεζας, η οποία αν και γνώριζε ότι η πρώτη ανακόπτουσα αποτελούσε μία υγιή επιχείρηση με κέρδη, η οποία ανταποκρινόταν στην οικονομικές της υποχρεώσεις και είχε όλες τις προϋποθέσεις να ενταχθεί στην Γ φάση της ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ, όπως είχε ενταχθεί και στη Β φάση ΤΕΜΠΜΕ, οπότε και έλαβε δάνειο ύψους 41.000,00, το οποίο και εξυπηρετούσε, ωστόσο αρνήθηκε να δώσει την έγκρισή της γι' αυτό, χωρίς μάλιστα να απαντήσει εγγράφως, ως όφειλε. Έπραξε δε όλα τα ανωτέρω, ενώ γνώριζε την οικονομική κρίση που βίωνε ο κλάδος του συνόλου των επιχειρήσεων ήδη από το έτος 2008 και για το λόγο αυτό, μάλιστα, δημιουργήθηκαν τα ανωτέρω προγράμματα προς οικονομική τους ενίσχυση και ενώ το Δεκέμβριο του έτους 2011 οι τράπεζες είχαν λάβει συνολικά 163.000.000.000 ευρώ εγγυήσεις του Ελληνικού Δημόσιου, από τα οποία το ποσό των 93.000.000.000,00 ευρώ προοριζόνταν για την χορήγηση στεγαστικών δανείων και δανείων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους σύμφωνα με το Ν. 3723/2008 σε συνδυασμό με τους Ν. 3845/2010, 3872/2010 και 3965/2011. Ακύρωση διαταγής πληρωμής.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Αριθμός απόφασης 2343/2016

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Χριστίνα Αυγέρη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και τη γραμματέα Σταυρούλα ΛΕΒΕΝΤΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 22 Ιανουαρίου 2014, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ - ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:
1) της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «..... ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.» και με διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής (οδός..... αρ. ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του νομίμου εκπροσώπου της που διόρισε ως πληρεξούσιο δικηγόρο της τον Λεωνίδα Σταμου. 2) του, κάτοικου Καλλιθέας Αττικής (οδός αρ. ...), ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του ίδιου ως άνω πληρεξούσιου δικηγόρου του και 3) του, κατοίκου Αλίμου Αττικής (οδός αρ. ...), οποίος εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ - ΥΠΕΡ' ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», όπως μετονομάστηκε η εταιρεία με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου, ως καθολικής διάδοχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» κατόπιν διασυννοριακής συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της δεύτερης από την πρώτη, που εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία κατά την εκφώνησης της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα (οδόςαρ...) και εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ανδρέα Λάμπρη, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 24.12.2012 (αρ. κατ. δικ. 207669/18097/2012) ανακοπή, αρχική δικάσιμος της οποίας ορίστηκε στις 17.04.2013 και μετ' αναβολή η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε εκ νέου στο πινάκιο Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15.04.2013 (αρ. κατ. δικ. 5591675597/2013) αυτοτελής πρόσθετη υπέρ της καθ' ης η ανακοπή παρέμβαση της, που κατατέθηκε νομότυπα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται παραπάνω, και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου: (i) η από 24.12.2012 (αρ. κατ. δικ. 207669/18097/2012) ανακοπή των ανακοπτόντων με την οποία ζητούν να ακυρωθεί, για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, η υπ' αριθμ 24052/2012 διαταγή πληρωμής του Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και (ii) η από 15.04.2013 (αρ. κατ. δικ. 55916/5597/2013) αυτοτελής πρόσθετη υπέρ της καθ' ης η ανακοπή παρέμβαση της ΤΡΑΠΕΖΑΣ....., με την οποία η τελευταία, επικαλούμενη την ιδιότητα της ως ειδική διάδοχος στην επίδικη απαίτηση, παρεμβαίνει υπέρ της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» (πρώην «.....») ως καθολικής διαδόχου λόγω διασυννοριακής συγχώνευσης σε αυτήν δι' απορροφήσεως της «.....» συνάμα του από 15.12.2010 διατάγματος τουΔικαστηρίου....., που καταχωρήθηκε στο ΜΑΕ και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ υπ' αριθμ. 1652/01.04.2011), ζητεί την παραδοχή της παρέμβασης και την απόρριψη της ανακοπής. Πρέπει βε να συνεκδικαστούν κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, λόγω πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας και της σχέσεως τους ως κυρίου και παρεπομένου, δεδομένου ότι αμφότερες εκδικάζονται κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και ασκούνται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι υλικά και τοπικά αρμόδιο προς εκδίκαση τους (άρθρο 31, 246 και 632 ΚΠολΔ).

Από τη διάταξη του άρθρου 225 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η μεταβίβαση του αντικειμένου της δίκης δεν επιφέρει μεταβολή στην έννομη σχέση της δίκης η οποία συνεχίζει με τους ίδιους διαδίκους κανονικά, έτσι σε περίπτωση εκχώρησης της επίδικης απαίτησης μετά την εκκρεμοδικία ο ειδικός διάδοχος δικαιούται να παρέμβει στην εκκρεμή δίκη και να καταστεί διάδικος, όμως εξακολουθεί να διεξάγεται η δίκη με τον διάδικο (ενάγοντα ή εναγόμενο) που μεταβίβασε, ο οποίος και νομιμοποιείται προς τούτο (ΑΠ 371/1989 και 372/1989, απ 648/1980, Νοβ28,1995). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΚΠολΔ, ο ειδικός διάδοχος ενός των αρχικών διαδίκων κατά τη διάρκεια της δίκης έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στη δίκη, γιατί η απόφαση που θα εκδοθεί κατά του δικαιοπάροχου του αποτελεί δεδικασμένο και κατ' αυτού δεδομένου ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 325 περίπτωση 2 ΚΠολΔ το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά εκείνων που έγιναν ειδικοί διάδοχοι των διαδίκων όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το τέλος αυτής (ΑΠ 1574/1995. ΕλλΔνη 38,1121. ΑΠ 813/1994, ΕλλΔνη 38.579). Συναφώς από τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ που ορίζει, ότι «αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις κείνου που άσκησε προσθετή παρέμβαση προς τον αντίδικο του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78» σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ίδιου κώδικα, συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για να χαρακτηριστεί η προσθετή παρέμβαση ως αυτοτελής είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης που θα εκδοθεί μεταξύ των κυρίων διαδίκων, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων τον δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής της ενέργειας και στις έννομες σχέσεις του παρεμβαίνοντα τρίτου προς τον αντίδικο του. Το δικονομικό δικαίωμα άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται ακριβώς για το λόγο αυτό. δηλαδή, όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών από την απόφαση σε βάρος του τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην εκκρεμή δίκη και στις σχέσεις του τρίτου με τον αντίδικο του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας Έτσι, με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη κάποια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας θα επιφέρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης και απέναντι στον ίδιο (ΑΠ 1485/2006. ΕλλΔνη 47.1676). Συνέπεια δε της ασκήσεως αυτοτελούς πρόσθετης παρεμβάσεως είναι η δημιουργία σχέσεως αναγκαίας ομοδικίας μεταξύ παρεμβαίνοντος και υπέρ ου η παρέμβαση ανεξάρτητα με το εάν η παρέμβαση ασκείται εκούσια ή μετά από προσηπικλήση (ΑΠ 1375/1997, ΕλλΔνη 39,850, ΑΠ 417/87, Νοβ 36,910, ΕΑ 1072/2002, ΕλλΔνη 2002.816, ΕΑ 87991997, Ελδνη 1998,928. Εφ Ιωαννίνων 134/2008. ΑρχΝ2010,339). Η εν λόγω παρέμβαση ασκείται σε κάθε στάση της πρωτόδικης και της κατ' έφεση δίκης την έκδοση αμετάκλητης απόφασης με ίδιο δικόγραφο που κατατίθεται στην γραμματεία του δικαστηρίου που εκκρεμεί η κύρια δίκη, συντάσσεται έκθεση και κοινοποιείται σε όλους τους διαδίκους (άρθρ.81 ΚΠολΔ, ΕΑ10183/1988, ΕλλΔνη 1993,1376) Τα παραπάνω ισχύουν και επί εκχώρησης απαίτησεως, καθώς και ο εκδοχέας απαίτησεως υπόκειται στο δεδικασμένο μεταξύ των αρχικών διαδίκων όταν η απαίτηση εκχωρήθηκε σε αυτόν εν επιδικία (ΕφΘεσσαλ 230/1987, ΑρχΝ 1988,427). Στην περίπτωση αυτή κατά τη διάταξη του άρθρου 274 παρ 2 περ. α ΚΠολΔ, όπως η τελευταία αυτή διάταξη τέθηκε με το άρθρο 32 του Ν. 3994/2011 και καταλαμβάνει κατ' άρθρο 72 του ίδιου νόμου και τις εκκρεμείς δίκες ορίζεται ότι «... Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση εμφανιστεί κατά τη συζήτηση, τότε α) αν λείπουν και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272», ενώ συμφωνά με ης διατάξεις του άρθρου 76 παρ. 1 εδ τελευταίο ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικος του, γι' αυτό και η απόφαση που εκδίδεται είναι κατ' αντιμωλία απόφαση ως προς όλους τους ομόδικους και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος (ΑΠ 1332/2011, ΑΠ 1230/2008, ΑΠ 1145/2007, ΕΑ 205/2002, ΕφΛαρ.343/2012).

Στην προκειμένη περίπτωση η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα επικαλούμενη την ιδιότητα της ως ειδικής διαδόχου στην επίδικη απαίτηση της ως άνω τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», άσκησε με αυτοτελές δικόγραφο την από 09.09.2013 πρόσθετη παρέμβαση της υπέρ της και της η ανακοπή, που είναι παραδεκτή και νόμιμη καθόσον κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου και κοινοποιήθηκε στους αρχικούς διαδίκους (βλ. τις υπ' αριθμ. 4685/14.05.2013, 4684/14.05.2013, 4687/14.05.2013 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πειραιώς και υπ' αριθμ 5849/18.09.2013 έκθεση Επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών). Επομένως, συμφωνά με όσα εκτίθενται στη μείζονα ως άνω σκέψη η καθ' ης η ανακοπή παρότι δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο θα δικασθεί κατ' αντιμωλίαν, αφού θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την υπέρ αυτής προσθέτως παρεμβαίνουσα «ΤΡΑΠΕΖΑ» για την οποία έχουν προκαταβληθεί οι αναλογούσες εισφορές-κρατήσεις κατ' άρθρον 61 του ν.4194/2013. Τούτο δε λόγω της σχέσεως αναγκαίας ομοδικίας που δημιουργήθηκε μεταξύ παρεμβαίνουσας και υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση εκ της ασκήσεως της παρεμβάσεως, ενόψει της φύσεως αυτής ως αυτοτελούς, δεδομένου ότι η ως άνω παρεμβαίνουσα υπόκειται στο δεδουλευμένο μεταξύ των αρχικών διαδίκων και καταλαμβάνεται από την τυχόν διαπλαστική/ακυρωτική ενέργεια της προκειμένης απόφασης, αφού η επίδικη απαίτηση συμπεριλαμβάνεται στις απαιτήσεις που περιήλθαν στην παρεμβαίνουσα μετά την έναρξη της επιδικίας ως εκδοχέας και ειδική εκ του νομού διάδοχος, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα ως άνω σκέψη, ήτοι κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1,4 παρ.2, 10 παρ 1 και 11 περ. δ του ν.3458/2006, 9 και 13 του κυπριακού νόμου 4379/22.03.2013 περί Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων, 7, 8 και 10 του Διατάγματος 97/26.03.2013 της Κεντρικής Τράπεζας....., της 66/3/26.03.2013 απόφασης της Τράπεζας της(Επιτροπή Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων) και της από 26.03.2013 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης (και το παράρτημα 1 αυτής) που καταρτίστηκε μεταξύ της «.....» και της «.....».

Στην προκειμένη περίπτωση, με την ένδικη ανακοπή Επιδιώκεται, για τους λόγους που εκτίθενται σ' αυτήν, να ακυρωθεί η υπ' αριθμ./2012 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε με βάση σύμβαση χορήγησης πίστωσης σε ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό που καταρτίστηκε μεταξύ της τράπεζας «.....» και την πρώτης ανακόπτουσας και στην οποία συμβλήθηκαν ως εγγυητές οι λοιποί ανακόπτοντες. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η ανακοπή εισάγεται παραδεκτώως, προκειμένου να εκδικαστεί κατά την τακτική διαδικασία με εφαρμογή των ειδικότερων κανόνων των άρθρων 643, 649-650 (μέσω 643 § 2) και 591 § 1 περ. α (άρθρα 632 παρ. 2, όπως η διάταξη αυτή ισχύει μετά την αντικατάσταση της με το αρ. 14 παρ. 1 του Ν. 4055/2012, η ισχύς του οποίου (του αρ. 14) άρχισε στις 2.4.2012 (βλ. αρ. 113 του εν λόγω νόμου), ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της τόσο καθ' ύλην όσο και κατά τόπον (άρθρ. 632 παρ. 1 εδ α', όπως η τελευταία διάταξη ισχύει μετά την αντικατάσταση της με το αρ. 14 παρ.2 του Ν 4055/2012). Επίσης, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα (άρθρο 632 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ), δηλαδή εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την επίδοση της διαταγής πληρωμής δεδομένου ότι η τελευταία επιδόθηκε στους ανακόπτοντες στις 06.12.2012 (βλ τις υπ' αριθμ4053B/06.12.2012 και 4054B/06.12.2012 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών και 964/03.12.2012 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πειραιώς) ενώ το δικόγραφο της ανακοπής επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή Επομένως η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί εάν οι λόγοι της είναι νόμιμοι και ουσιαστικά βάσιμοι (άρθρο 633 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ.).

Στην προκειμένη περίπτωση οι ανακόπτοντες με τον πρώτο λόγο ανακοπής ισχυρίζονται ότι θα πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής για το λόγο ότι η αδυναμία καταβολής των οφειλών δυνάμει των οποίων εκδόθηκε η ως άνω διαταγή πληρωμής

οφείλεται αποκλειστικά στη καταχρηστική συμπεριφορά εκ μέρους της αρχικής καθ' ης η οποία αρνήθηκε να δώσει την έγκριση της ώστε η πρώτη ανακόπτουσα να υπαχθεί στην Υπουργική Απόφαση 5198/485 (ΦΕΚ Β, 21.05.2010) η οποία αφορούσε την στήριξη των επιχειρήσεων για αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών από την επέκταση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ «Γ φάση» μέσω εγγύησης χαμηλότοκων δανείων ενώ η τελευταία πληρούσε τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή της σε αυτό, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανακοπή. Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί ένσταση ερειδόμενη στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και θα πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την ανωμοτί κατάθεση του δεύτερου ανακόπτοντος ενώπιον του ακροατηρίου, η οποία περιέχεται στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και από όλα, ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν με επίκληση αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθ. σύμβαση χορήγησης πίστωσης σε ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, η οποία καταρτίστηκε στις 03.04.2009 μεταξύ της πρώτης ανακόπτουσας εταιρείας και της κυπριακής Δημόσιας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....», η δεύτερη χορήγησε στην πρώτη πίστωση σε ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό μέχρι του ποσού των 30 000,00. Στην εν λόγω σύμβαση συμβλήθηκαν με την ιδιότητα του εγγυητή οι λοιποί ανακόπτοντες παραιτούμενοι από το ευεργέτημα της διζήσεως και από όλα τα δικαιώματα και τις ενστάσεις που απορρέουν από τα άρθρα 853, 854, 855, 858, 862, 863, 864, 866, 867 και 868 ΑΚ Σύμφωνα με συμβατικούς όρους η ως άνω τράπεζα δικαιούνταν να καταγγείλει εγγράφως την ανωτέρω σύμβαση σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής οποιουδήποτε ποσού της οφειλής η οποία θα συνεχιζόταν για τουλάχιστον ενενήντα (90) ημέρες. Μετά τη νόμιμη καταγγελία της σύμβασης το σύνολο της οφειλής θα καθίστατο αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα έφερε τόκο με το ισχύον επιτόκιο υπερημερίας. Λόγω της παράβασης του ως άνω όρου από τους ανακόπτοντες η ως άνω τράπεζα πρόβη σε εξώδικη όχληση-καταγγελία της επίδικης σύμβασης η οποία επιδόθηκε στους πρώτη και δεύτερο των ανακοπτόντων στις 27.01.2012 (βλ. τις υπ' αριθμ 8610β/27.01.2012 και 8609β/27.01.2012 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών) και στον τρίτο ανακόπτοντα στις 26.01.2012 (βλ. την υπ' αριθμ 566β/26 01 2012 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας ο Πρωτοδικείου Αθηνών). Με την ως άνω εξώδικη καταγγελία η ως άνω τράπεζα καλούσε τους ανακόπτοντες να καταβάλουν στον υπ' αριθμ. λογαριασμό οριστικής καθυστέρησης εντός πέντε (5) ημερών από την επίδοση της, το συνολικό ποσό των 30.901,98 ευρώ. πλέον τόκων και εξόδων από τις 28.10.11 και έως την ολοσχερή εξόφληση της Εν συνέχεια η ως άνω τράπεζα κατέθεσε ενώπιον του Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 18.05.2012 αίτηση της βάσει της οποίας εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής σύμφωνα με την οποία οι ανακόπτοντες υποχρεώθηκαν να της καταβάλουν ευθυνόμενοι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το συνολικό ποσό των 30.901,98 ευρώ πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων. Ακολούθως από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι η πρώτη ανακόπτουσα εταιρεία δραστηριοποιείται στο κλάδο πωλήσεων ενδυμάτων από το έτος 1999 ενώ από το έτος 2005, οπότε τροποποιήθηκε το καταστατικό της πρώτης ανακόπτουσας και στη θέση του αρχικού εταίρου εισήλθε ο τρίτος ανακόπτων, στις αρχές του έτους 2010 η εν λόγω εταιρεία ήταν κερδοφόρα. Ειδικότερα, η πρώτη ανακόπτουσα το έτος 2006 εμφάνισε τζίρο ύψους 52.121.09 ευρώ με καθαρό κέρδος 7.846,98 ευρώ, το έτος 2007 92.010,92 ευρώ με καθαρό κέρδος 15.739,72 ευρώ. το έτος 2008 271.820,63 ευρώ με καθαρό κέρδος 42.244,01 ευρώ και το έτος 2009 579.192,57 ευρώ με καθαρό κέρδος 48.317,96 ευρώ. Επιπλέον δε απέκτησε ένα νέο υποκατάστημα, ένα νέο αποθηκευτικό χώρο και δημιούργησε έξι νέες θέσεις εργασίας πλέον των ήδη υφιστάμενων πέντε (5) θέσεων εργασίας. Το έτος 2010, οπότε και το οικονομικό περιβάλλον για το σύνολο των επιχειρήσεων και κυρίως του κλάδου δραστηριότητας της πρώτης ανακόπτουσας είχε πληγεί ανεπανόρθωτα λόγω της υφιστάμενης οικονομικής κρίσης που έπληξε τη χώρα ήδη από το έτος 2008, εκδόθηκε η Υπουργική απόφαση 5198/484 ΦΕΚ 21.05.2010, η οποία αφορούσε την στήριξη των επιχειρήσεων για αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών από την επέκταση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ «Γ φάση» μέσω εγγύησης χαμηλότοκων δανείων. Άλλωστε, η πρώτη

ανακόπτουσα είχε προηγουμένως υπαχθεί στην «Β φάση» του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ έχοντας λάβει δάνειο ύψους 41.000,00 ευρώ το οποίο αποπλήρωνε κανονικά, γεγονός που τελούσε σε γνώση της συμβαλλόμενης τράπεζας Η πρώτη ανακόπτοντα, λοιπόν, υπέβαλε στην συμβαλλόμενη τράπεζα την από 02.06.2010 αίτηση της και κατέθεσε τα αναγκαία παραστατικά που αποδείκνυαν την ικανότητα της για την ένταξη της στο εν λόγω πρόγραμμα. Ειδικότερα, κατέθεσε μαζί με όλα τα υπόλοιπα απαιτούμενα από την Υπουργική απόφαση έγγραφα, το προτιμολόγιο με αριθμό καθαρής αξίας 93.350,80 ευρώ της εταιρείας CompanyS.A. που ήταν ο βασικό προμηθευτής της και το προηγούμενο έτος με αγορές ύψους 114.831,21 ευρώ. Κατά την καταχώρηση της αίτησης από τον τραπεζικό σύμβουλο της ΜΑΡΦΙΝ η ενάγουσα ενημερώθηκε ότι εκκρεμούσε η καταβολή των τόκων του δεύτερου τριμήνου του έτους 2011 και ότι η εξέταση του αιτήματος από το αρμόδιο τμήμα της τράπεζας θα άρχιζε αμέσως μετά την καταβολή τους Η ενάγουσα ενημέρωσε ότι η καταβολή θα γινόταν λίγες ημέρες αργότερα, όπως καταγράφεται και στην κύηση του λογαριασμού του Ιουλίου του έτους 2011 και δήλωσε πόσο σημαντικό ήταν να εξεταστεί το αίτημα της αμέσως μετά την καταβολή των τόκων, η οποία έλαβε χώρα στις 21.07.2011 Επιπλέον δε ενημέρωσε την ως άνω τράπεζα ότι η μέχρι τότε σταθερότητα της επιχείρησης οφειλόταν στο γεγονός ότι η ενάγουσα ανάλωνε εμπορεύματα προηγούμενων χρήσεων και ότι χωρίς νέες αγορές εμπορευμάτων για τη χειμερινή περίοδο θα ήταν εξαιρετικά δύσκολη η εξυπηρέτηση του δανείου που μέχρι τότε τηρούνταν κανονικά. Ενώ λοιπόν η ενάγουσα ανέμενε σχετική απάντηση στο ανωτέρω αίτημα της η ενάγουσα πληροφορήθηκε την ύπαρξη της με αριθμό 255608/0025, ΦΕΚ 1837, 18.08.2011 Υπουργικής απόφασης που δημιουργούσε ένα νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα για της διευκόλυνση της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης με την παροχή εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου. Η ενάγουσα κατόπιν συνεχούς επικοινωνίας με την τράπεζα ενημέρωνε τον διευθυντή του υποκαταστήματος και τον τραπεζικό σύμβουλο αυτής ότι μακροπρόθεσμα δεν θα ήταν σε θέση να πληρώνει τις υποχρεώσεις της αν δεν υπαγόταν σε κάποιο από τα προαναφερόμενα προγράμματα για το οποία πληρούσε τις προϋπόθεσης ένταξης σε αυτά, παρά το γεγονός ότι μέχρι τότε ήταν απόλυτα συνεπής στις υποχρεώσεις της καθόσον μάλιστα ο κύκλος των εργασιών της εμφάνιζε μεγάλη αυξητική πορεία. Η καθ' ης ουδέποτε απάντησε εγγράφως στα προαναφερόμενα αιτήματα της πρώτης ανακόπτουσας παρά το γεγονός ότι υποχρεούνταν προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο 41 του Κώδικα Δεοντολογίας της ένωσης Ελληνικών Τραπεζών. Η κατάσταση αυτή προξένησε στην πρώτη ενάγουσα ζημία ύψους 135.838,14 ευρώ με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της από την επίδικη σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού για την οποία εκδόθηκε και η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στην καταχρηστική συμπεριφορά εκ μέρους της καθ' ης η οποία αν και γνώριζε ότι η πρώτη ανακόπτουσα αποτελούσε μία υγιή επιχείρηση με κέρδη η οποία ανταποκρινόταν στην οικονομικές της υποχρεώσεις και είχε όλες τις προϋποθέσεις να ενταχθεί στην Γ φάση της ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ, όπως είχε ενταχθεί και στη Β φάση ΤΕΜΠΜΕ οπότε και έλαβε δάνειο ύψους 41.000,00 το οποίο και εξυπηρετούσε, ωστόσο αρνήθηκε να δώσει την έγκρισή της γι' αυτό, χωρίς μάλιστα να απαντήσει εγγράφως, ως όφειλε με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα. Έπραξε δε όλα τα ανωτέρω ενώ γνώριζε την οικονομική κρίση που βίωνε ο κλάδος του συνόλου των επιχειρήσεων ήδη από το έτος 2008 και για το λόγο αυτό, μάλιστα, δημιουργήθηκαν τα ανωτέρω προγράμματα προς οικονομική τους ενίσχυση και ενώ το Δεκέμβριο του έτους 2011 οι τράπεζες είχαν λάβει συνολικά 163.000.000.000 ευρώ εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου από τα οποία το ποσό των 93.000.000.000,00 ευρώ προοριζόνταν για την χορήγηση στεγαστικών δανείων και δανείων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους σύμφωνα με το Ν. 3723/09.12.2008 σε συνδυασμό με τους Ν 3845/2010, 3872/2010 και 3965/2011. Κατά συνέπεια ο πρώτος λόγος ανακοπής θα πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και κατ' ουσίαν και να ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των ανακοπτόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας, λόγω της ήττας της (αρθρ. 176 και 191 § 2 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδικών την ανακοπή και την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ./2012 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων τα οποία ορίζει στο ποσό των εννιακοσίων (900,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα, παρουσία και της γραμματέα, στις 25 Απριλίου 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ